

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் நலத்திட்டங்கள்

அரசியல் கட்சிகள் ஜனநாயகத்தின் இன்றியமையாத அங்கம். அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையே உள்ள இணைப்பு கட்சிகள்.

ஒரு அரசியல் கட்சி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சித்தாந்தம் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரலைக் கொண்ட ஒரு குழுவினரால் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கும் அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்கும் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும். ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு மூன்று கூறுகள் உள்ளன: ஒரு தலைவர், செயலில் உள்ள உறுப்பினர்கள் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள்.

ஒரு கட்சி அமைப்பின் வகைகள்:

உலகில் மூன்று வகையான கட்சி அமைப்பு உள்ளது.

- i. ஒற்றைக் கட்சி அமைப்பு, இதில் ஒரு ஆளும் கட்சி உள்ளது மற்றும் எந்த எதிர்ப்பும் அனுமதிக்கப்படாது. சீனா, கியூபா, முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம் (சோவியத் சோசலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியம்) ஆகியவை ஒற்றைக் கட்சி முறைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.
- ii. இரண்டு கட்சி அமைப்பு, இதில் இரண்டு பெரிய கட்சிகள் மட்டுமே உள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து.
- iii. பல கட்சி அமைப்பு இதில் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியா, இலங்கை, பிரான்ஸ் மற்றும் இத்தாலி.

அரசியல் கட்சிகளின் வகைகள்

இந்தியாவில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள் அவற்றின் செல்வாக்கு பகுதிக்கு ஏற்ப இரண்டு முக்கிய வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன

(1) தேசிய கட்சிகள்

(2) மாநில கட்சிகள்.

தேசிய கட்சிகள்

குறைந்தபட்சம் நான்கு மாநிலங்களில் மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சி தேசியக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படும். நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்சியும் தேர்தல் ஆணையத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும், அதே நேரத்தில் ஆணையம் அனைத்து கட்சிகளையும் சமமாக நடத்துகிறது. இது மாநில மற்றும் தேசிய கட்சிகளுக்கு சில சிறப்பு வசதிகளை வழங்குகிறது. இந்த கட்சிகளுக்கு தனிச்சின்னம் வழங்கப்படுகிறது. அந்தத் தேர்தல் சின்னத்தை கட்சியின் அதிகாரப்பூர்வ வேட்பாளர் மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். 2023ல் இங்கு ஒன்பது தேசிய கட்சிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

மாநில கட்சிகள்

ஏழு தேசியக் கட்சிகளைத் தவிர, நாட்டின் பெரும்பாலான முக்கிய கட்சிகள் தேர்தல் ஆணையத்தால் 'மாநிலக் கட்சிகள்' என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை பொதுவாக பிராந்திய கட்சிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சட்டமன்ற அல்லது மக்களவைத் தேர்தல்களில் பெற்ற குறிப்பிட்ட சதவீத வாக்குகள் அல்லது குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான இடங்களின் அடிப்படையில் இந்தியத் தேர்தல் ஆணையத்தால் ஒரு கட்சி மாநிலக் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

மெட்ராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேஷன்

மெட்ராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேஷன் (எம்என்ஏ) தென்னிந்தியாவில் குறுங்குழுவாத நலன்களைக் காட்டிலும் பெரிய பொதுமக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக நிறுவப்பட்ட ஆரம்பகால அமைப்பாகும். இது காசலு லட்சுமிநரசு, சீனிவாசனார் மற்றும் அவர்களது கூட்டாளிகளால் 1852 இல் தொடங்கப்பட்டது. இது முதன்மையாக வணிகர்களைக் கொண்டிருந்தது. அதன் உறுப்பினர்களின் நலன்களை மேம்படுத்துவதே நோக்கமாக இருந்தது மற்றும் வரிவிதிப்பைக் குறைப்பதில் அவர்களின் கவனம் இருந்தது. அதற்கு எதிர்ப்பும் தெரிவித்தனர்

கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு. இது மக்களின் நிலை மற்றும் தேவைகள் குறித்து அரசின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

MNA இன் முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளால் விவசாயிகள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டதற்கு எதிரான போராட்டம். இந்த முயற்சிகள் சித்திரவதை கமிஷன் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும், சித்திரவதைச் சட்டம் இறுதியில் ஒழிக்கப்படுவதற்கும் வழிவகுத்தது. இது சித்திரவதை மூலம் நில வருவாய் சேகரிப்பதை நியாயப்படுத்தியது. இருப்பினும், 1862 வாக்கில், மெட்ராஸ் நேட்டிவ் அசோசியேஷன் இல்லாமல் போனது.

சென்னை மகாஜன சபை

மெட்ராஸ் மகாஜன சபை (MMS) என்பது தெளிவான தேசியவாத நோக்கங்களைக் கொண்ட தென்னிந்தியாவின் ஆரம்பகால அமைப்பாகும். 1884 மே 16 இல் எம்.எம்.எஸ்.ஐ எம்.வீரராகவாச்சாரி, பி.ஆனந்தசார்லு, பி.ரங்கையா மற்றும் சிலரால் தொடங்கப்பட்டது. பி.ரங்கையா அதன் முதல் தலைவரானார். அதன் செயலாளராக பி.ஆனந்தசார்லு தீவிர பங்கு வகித்தார். உறுப்பினர்கள் அவ்வப்போது கூடி, முடிய கூட்டங்களில் பொதுப் பிரச்சனைகளை விவாதித்து, மண்டபக் கூட்டங்களை நடத்தி, தங்கள் கருத்துக்களை அரசுக்குத் தெரிவித்தனர். அதன் கோரிக்கைகள் இங்கிலாந்து மற்றும் இந்தியாவில் ஒரே நேரத்தில் சிவில் சர்வீசஸ் தேர்வுகளை நடத்துதல், லண்டனில் உள்ள இந்திய கவுன்சில் ஒழிப்பு, வரி குறைப்பு மற்றும் சிவில் மற்றும் இராணுவ செலவினங்களைக் குறைத்தல் ஆகியவை அடங்கும். அதன் பல

கோரிக்கைகள் பின்னர் 1885 இல் நிறுவப்பட்ட இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மதராஸ் மகாஜன சபை போன்ற மாகாண சங்கங்கள் அகில இந்திய அமைப்பை உருவாக்க வழிவகுத்தது, காங்கிரஸ் உருவாவதற்கு முன் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பல கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர். அத்தகைய ஒரு கூட்டம் 1884 டிசம்பரில் அடையாறில் உள்ள தியோசாபிகல் சொசைட்டியில் நடைபெற்றது. இதில் தாதாபாய் நௌரோஜி, கே.டி.தெலாங், சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி மற்றும் சென்னையைச் சேர்ந்த ஜி. சுப்ரமணியம், ரங்கப்பா, ஆனந்தசார்லு உள்ளிட்ட முக்கிய தலைவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வு 1885 இல் பம்பாயில் நடைபெற்றது. மொத்தமுள்ள 72 பிரதிநிதிகளில் 22 உறுப்பினர்கள் சென்னையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் இரண்டாவது அமர்வு 1886 இல் கல்கத்தாவில் தாதாபாய் நௌரோஜி தலைமையில் நடைபெற்றது. மூன்றாவது அமர்வு 1887 இல் மெட்ராஸில் உள்ள ஆயிரம் விளக்குகள் என்று அழைக்கப்படும் மக்கிஸ் கார்டனில் பதுருதீன் தியாப்ஜியின் தலைவராக நடைபெற்றது. 607 அகில இந்தியப் பிரதிநிதிகளில் 362 பேர் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தென்னிந்திய லிபரல் கூட்டமைப்பு

பிராமணரல்லாதவர்கள் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்க அரசியல் அமைப்புகளாக தங்களைத் தாங்களே ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டனர். 1912 இல் சென்னை திராவிடர் கழகம் நிறுவப்பட்டது. அதன் செயலாளராக சி.நடேசனார் செயல்பட்டார். ஜூன் 1916 இல் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களுக்காக திராவிடர் கழக விடுதியை நிறுவினார். 20 நவம்பர் 1916 அன்று சென்னையிலுள்ள விக்டோரியா பொது மண்டபத்தில் பி. தியாகராயர், டாக்டர். டி.எம். நாயர் மற்றும் சி. நடேசனார் ஆகியோர் தலைமையில் சுமார் முப்பது பிராமணரல்லாதவர்களின் கூட்டம் நடைபெற்றது.

தென்னிந்திய லிபரல் ஃபெடரேஷன் (SILF) பிராமணர் அல்லாதவர்களின் நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காக நிறுவப்பட்டது.

நீதி அமைச்சகம்

1920 ஆம் ஆண்டு தேர்தலை காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது. சட்ட மேலவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 98 இடங்களில் நீதிக்கட்சி 63 இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஏ.சுப்புராயலு முதல் முதலமைச்சரானார். 1923 தேர்தலுக்குப் பிறகு, நீதிக்கட்சியின் பனகல் ராஜா மந்திரியை உருவாக்கினார்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

திராவிட இயக்கத்தின் எழுச்சி

பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக பிராமணர் அல்லாதவர்களின் பாதுகாப்பாக திராவிட இயக்கம் உருவானது.

பிராமணரல்லாத மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்காக 1909 ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் பிராமணர் அல்லாதோர் சங்கம் என்ற அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. இல்

1912 சி. நடேசனார், மருத்துவ மருத்துவர், தி மெட்ராஸ் யுனைடெட் லீக்கை நிறுவினார், பின்னர் திராவிட முன்னேற்றத்திற்கு ஆதரவாக மெட்ராஸ் திராவிடர் கழகம் என மறுபெயரிடப்பட்டது. பிராமணர் அல்லாத பட்டதாரிகளுக்கு கல்வி கற்பதிலும் ஆதரவளிப்பதிலும் அவர்களின் குறைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக வழக்கமான கூட்டங்களை நடத்துவதிலும் இந்த அமைப்பு கவனம் செலுத்தியது. இதற்கிடையில், பிராமணரல்லாத மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருந்த விடுதிகளின் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய நடேசனார் 1916 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் டிரிபிளிகேனில் (மெட்ராஸ்) திராவிடர் இல்லம் என்ற விடுதியை நிறுவினார்.

கூடுதலாக, வீட்டில் பிராமணரல்லாத மாணவர்களின் நலனுக்காக ஒரு இலக்கிய சங்கம் இருந்தது.

தென்னிந்திய லிபரல் ஃபெடரேஷன் (நீதிக்கட்சி)

நவம்பர் 20, 1916 இல், டாக்டர். சி. நடேசனார், சர் பிட்டி தியாகராயர், டி.எம். நாயர் மற்றும் அலமேலு மங்கை தாயாரம்மாள் உட்பட சுமார் 30 முக்கிய பிராமணரல்லாத தலைவர்கள் தென்னிந்திய விடுதலைக் கூட்டமைப்பை (SILF) உருவாக்கினர். இதற்கிடையில், விக்டோரியா பொது மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பிராமணர் அல்லாதோர் அறிக்கை டிசம்பர் 1916 இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த அறிக்கை பிராமணர் அல்லாத சமூகங்களின் குரலை வெளிப்படுத்தியது.

இச்சங்கம் கட்சியின் கொள்கைகளை பரப்புவதற்காக தமிழில் திராவிடம், ஆங்கிலத்தில் நீதி மற்றும் ஆந்திரப் பிரகாசிகா தெலுங்கில் மூன்று செய்தித்தாள்களை வெளியிடத் தொடங்கியது.

மாண்டேகு—செல்ம்ஸ்ஃபோர்ட் சீர்திருத்தங்களின் கீழ் முதல் தேர்தல், 1920 ஆம் ஆண்டு மாகாணங்களில் அரசாட்சி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் நடைபெற்றது. நீதிக்கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று முதல் இந்திய அமைச்சரவையை சென்னையில் அமைத்தது.

அ.சுப்பராயலு மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் முதலமைச்சரானார் மற்றும் கட்சி 1920—1923 மற்றும் 1923—1926 இல் அரசாங்கத்தை அமைத்தது. காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்றத்தை புறக்கணித்த சூழலில், 1937 தேர்தல்கள் நடைபெறும் வரை நீதிக்கட்சி தொடர்ந்து பதவியில் இருந்தது. 1937 தேர்தலில்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் முதன்முறையாக தேர்தலில் போட்டியிட்டு நீதிக்கட்சியை வீழ்த்தியது

நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் செயல்பாடுகள்

நாட்டில் பிராமணரல்லாத இயக்கத்தின் ஊற்றுக்கண் தலைவராக நீதிக்கட்சி உள்ளது. நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தி அரசியல் துறையில் அவர்களுக்கான இடத்தை உருவாக்கியது.

ஐதிகளுக்கு இடையேயான திருமணங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டத் தடைகளை நீதிபதிகள் நீக்கி, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பொதுக் கிணறுகள் மற்றும் தொட்டிகளைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் தடைகளை உடைத்தனர். நீதிக்கட்சி அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் குழந்தைகளுக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் இடமளிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது. சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன

1923 இல் இந்த சமூகக் குழுவிற்கு. இதற்கிடையில், 1921 ஆம் ஆண்டில், நீதிக்கட்சி அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள சென்னை சட்டமன்றம், 1921 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அரசியலில் பெண்கள் பங்கேற்பதை முதலில் அங்கீகரித்தது. இந்தத் தீர்மானம் பெண்களுக்கான இடத்தை உருவாக்கியது, இதனால் முத்துலட்சுமி அம்மையார் முதல் பெண்மணி ஆவதற்கு வழிவகுத்தது. 1926 இல் இந்தியாவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்.

பல்வேறு சமூகங்களுக்கான இடஒதுக்கீடு - வகுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான விதிகளை சட்டமாக்குவதற்கு நீதிக்கட்சி உழைத்தது. சமூக நீதியை அடைவதற்கான ஒரு பகுதியாக பல்வேறு சாதிகள் மற்றும் சமூகங்களுக்கு இடையேயான நியமனங்களில் சமமான பங்களிப்பை உறுதி செய்வதற்காக இரண்டு வகுப்புவாத அரசாங்க ஆணைகள் (16 செப்டம்பர் 1921 மற்றும் 15 ஆகஸ்ட் 1922) நிறைவேற்றப்பட்டன. நீதிக்கட்சி ஆட்சியானது 1924 ஆம் ஆண்டில் அரசு அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக பணியாளர்கள் தேர்வு வாரியத்தை நிறுவியது மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள அனைத்து சமூகங்களையும் ஊக்கப்படுத்தியது. 1929 இல்,

பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கம் இந்த முறையை ஏற்றுக்கொண்டு பொது சேவை ஆணையத்தை நிறுவியது.

நீதிக்கட்சி மத நிறுவனங்களில் சீர்திருத்தங்களில் மேலும் கவனம் செலுத்தியது. நீதிக்கட்சி 1926 இல் இந்து சமய அறநிலையச் சட்டத்தை (HRE) அறிமுகப்படுத்தியது மற்றும் எந்த ஒரு தனிநபரும், அவர்களின் ஜாதி வேறுபாடின்றி, கோயில் கமிட்டியில் உறுப்பினராகி, மத நிறுவனங்களின் வளங்களை நிர்வகிக்க உதவியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

முதல் வகுப்பு வாத பிரதிநிதித்துவ ஆணை

சென்னை மாகாணத்தில் நீதிக்கட்சியின் ஆட்சியின் போது, வகுப்பு வாத பிரதிநிதித்துவ கோரிக்கை தீவிரமான முறையில் பிரதிபலித்தது. நீதிக்கட்சியின் வகுப்பு வாதப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கான நீண்டகாலப் போராட்டமும், மக்களின் பரந்த ஆதரவும் 1921-ல் மத்திய அரசை இது சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் எடுக்கத் தூண்டியது. இந்தத் தீர்மானம், பின்னர் வகுப்பு வாத பிரதிநிதித்துவ ஆணை என்று அழைக்கப்பட்டது. இது இந்திய வரலாற்றில் சிவப்பு எழுத்தில் எழுதப்பட்ட நாள். பல நூற்றாண்டுகளாக சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலையில் ஒடுக்கப்பட்டு, பின்தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர், இந்த ஆணையின் மூலம் சுயமரியாதையுடனும் கண்ணியத்துடனும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முழு நம்பிக்கையுடன் இருந்தனர்.

சென்னையில் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் முனுசாமி ஒரு தீர்மானத்தை தாக்கல் செய்தார். தீர்மானம் படிக்கிறது; "குறைந்தபட்ச கல்வித்தகுதி உள்ள பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க வேண்டும். பிராமணரல்லாதவர்கள் குறிப்பாக, கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் அனைத்து அரசுப் பணிகளிலும் நியமிக்கப்படுவார்கள். இதற்கு நிரந்தர உத்தரவை சட்டப்பூர்வமாக்க வேண்டும். சம்பளம் ரூ.100க்கு மேல் இருந்தால், இந்த உத்தரவு 75% மக்களை அடையும் வரை 7 ஆண்டுகளுக்கு அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். இத்தீர்மானம் தொடர்பாக ஆர்.கே.சண்முகம் கூறுகையில், "இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், எதிர்கால சந்ததியினர் விடுதலையை நோக்கிய நமது உண்மை முயற்சிகளை உண்மையிலேயே பாராட்டுவார்கள்" என்றார். இந்தக் கருத்தை ஆதரித்து, "எங்கள் மக்களுக்கு நியாயமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படாவிட்டால், நாங்கள் வரி செலுத்த மாட்டோம்" என்று டாக்டர்.சி.நடேசன் குரல் கொடுத்தார்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளரான பெரியார், ஈ.வி.ராமசாமி ஆகியோரும் நீதிக்கட்சியின் கருத்துக்களைப் புகழ்ந்தனர்; காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இதே கோரிக்கையை அவர் தெரிவித்தார். 1925 ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரம் காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டின் போது, கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் வகுப்பு வாதப் பிரதிநிதித்துவம் குறித்து பெரியார் தீர்மானம் நிறைவேற்றினார். பெரியார் தனது தீர்மானத்தை உயர் ஆணையம் நிராகரித்ததால், காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேறினார். 1928ல் ஆர்.முத்தையா (நீதிக்கட்சி) தலைமையில் அனைத்து அரசுத் துறைகளிலும் வகுப்பு வாதப் பிரதிநிதித்துவம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டது.

நீதிக்கட்சியின் பங்களிப்புகள்

அடுத்தடுத்த தேர்தல்களில் ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்தபோதிலும், நீதிக்கட்சி 1921 முதல் 1937 வரை ஆட்சியைத் தொடர்ந்தது. அவர்கள் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினர். வகுப்பு வாத அரசாங்க ஆணை மூலம் அவர்கள் பிராமணரல்லாத சமூகங்களின் ஒவ்வொரு வகையினருக்கும் போதுமான எண்ணிக்கையிலான

வாய்ப்புகளை உறுதி செய்தனர். பொதுச் சாலைகள், போக்குவரத்து, உணவகங்கள் மற்றும் பொதுக் கிணறுகளில் சூத்திரர்கள் மற்றும் பஞ்சமர்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை அவர்கள் அகற்றினர். அவர்கள் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இந்து சமய அறநிலைய வாரியத்தின் மூலம் கோயில் விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தினர், பஞ்சமங்களுக்கு (பஞ்சமி நிலம்) நிலங்களை ஒதுக்கினர்.

புதிய டவுன்ஷிப் மற்றும் தொழிற்பேட்டைகளை அறிமுகப்படுத்தியது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்க சிறப்பு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. முதன்முறையாக அவர்கள் ஒரு சில பள்ளிகளில் "நண்பகல் உணவு திட்டத்தை" சோதனை செய்தனர். சமஸ்கிருத அறிவு

மருத்துவக் கல்விக்கான அடிப்படைத் தகுதி நீக்கப்பட்டதால், பிராமணர் அல்லாத மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்வியில் சேர வழிவகை செய்யப்பட்டது. டாக்டர் முத்துலட்சுமி மற்றும் பிறரின் முயற்சியால், தமிழகத்தில் தேவதாசி முறை ஒழிக்கப்பட்டு, பெண்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. மிராஸ்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டு, 1923ல் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமும் (1929) ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகமும் (1926) இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஒரு சில துறைகள் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டாலும், நீதிக்கட்சிதான் ஆட்சியின் கீழ் வெற்றிகரமான அரசை வழங்கியது.

நீதிக்கட்சியின் சரிவு

1929 வாக்கில், சுயமரியாதை இயக்கம் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் ஒரு வலிமையான இயக்கமாக மாறியது. 1930 களில் நீதிக்கட்சி மாகாணத்தின் அரசியல் துறையில் சரிவைச் சந்திக்கத் தொடங்கியது. இந்த வீழ்ச்சிக்கு மூன்று முக்கிய காரணிகள் காரணமாக இருந்தன. முதலாவதாக, சமூகத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் மத்தியில் கட்சி தனது ஆதரவை இழந்தது. இரண்டாவதாக, பெரியாரின் கீழ் சுயமரியாதை இயக்கம் தீவிரமடைந்தது. இறுதியாக நீதிக்கட்சியின் உயரடுக்கு மற்றும் பிரிட்டிஷ் சார்பு பார்வையும் அதன் வீழ்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளித்தது.

சேலம் மாநாடு, 1944

1944 இல், பெரியார் தலைமையில் சேலம் மாநாட்டில், நீதிக்கட்சியின் பெயரை திராவிடர் கழகம் (தி.க.) என்று மாற்றும் வரலாற்றுத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. பெரியார் 'திராவிட நாடு' மாநாட்டை நடத்தி 'திராவிடர்களுக்கு' சுதந்திர தாயகம் வேண்டும் என்று கோரினார். மேலும், மாநாட்டில் அவர் தனது மிகவும் பிரபலமான முழக்கமான 'திராவிட நாடு திராவிடர்களுக்காக' என்று உச்சரித்தார்.

UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

திராவிட நாடு என்ற தனிக் கோரிக்கையைத் தவிர, திராவிடர் கழகம் சாதியற்ற சமுதாயத்தை நிறுவ விரும்பியது, திராவிட சமுதாயத்தில் உள்ள பகுத்தறிவற்ற மற்றும் இழிவான மத சடங்குகள், மரபுகள் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளைக் கண்டித்தது. திராவிடர் கழகம் பல கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற மக்களில், குறிப்பாக மாணவர்களிடையே மிகவும் பிரபலமாகியது. பல பிராமணரல்லாத தலைவர்களும் மாணவர்களும் தமிழர் அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் தங்கள் பெயரை மாற்றியுள்ளனர்.

ராஜாஜி ஆட்சி (1952-54)

இந்தியாவின் மெட்ராஸ் மாநிலத்தின் அரசியல், நிலைவாதிகளுக்கும் சீர்திருத்தவாதிகளுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியைக் கண்டது. குடியரசு அரசியலமைப்பின் கீழ், மதராஸில் முதல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சரவைக்கு தலைமை தாங்கிய சி. ராஜகோபாலாச்சாரி (ராஜாஜி) மீண்டும் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையை குறைத்து, பள்ளிகளில் ஹிந்தியை திணிக்க முயன்றார், மேலும் பரம்பரை தொழில்களை பகுதி நேரமாக கற்கும் வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட தொடக்கக் கல்வித் திட்டம் குலக்கல்வி என்று அறியப்படுகிறது.

திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் மாநிலம் தழுவிய போராட்டத்தை நடத்தினர். காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒரு பகுதியினர் கூட ராஜாஜியின் முன்மொழிவுகளை எதிர்த்தனர், இது முதல்வர் பதவியை மாற்ற வழிவகுத்தது.

காமராஜர் சகாப்தம் (1954-1963)

காமராஜர் தொடக்கக் கல்வியின் மாற்றியமைக்கப்பட்ட திட்டத்தை ரத்து செய்தார், பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையை பன்மடங்கு அதிகரித்தார், நீர்ப்பாசனத்தை மேம்படுத்துவதற்காக பல அணைகளைக் கட்டினார், மேலும் பல தொழிற்பேட்டைகளை வழங்கினார் மற்றும் மாநிலத்தில் வியக்கத்தக்க தொழில்துறை வளர்ச்சியை உறுதி செய்தார். ஏழை மற்றும் கிராமப்புற குழந்தைகளுக்கு கல்வியை அணுகும்படி செய்தார். பள்ளி மாணவர்களுக்கான மதிய உணவு திட்டத்தையும் காமராஜ் அறிமுகப்படுத்தினார்.

1963 ஆம் ஆண்டில், காமராஜ் தனது முதல்வர் பதவியை ராஜினாமா செய்தார் (காமராஜ் திட்டம்) இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவரானார் மற்றும் எம்.பக்தவத்சலம் அரசாங்கத்தின் ஆட்சியைப் பொறுப்பேற்றார். உணவுப் பற்றாக்குறை மற்றும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆகியவை அவரது அமைச்சகத்தின் செல்வாக்கின்மையை ஏற்படுத்தியது.

திராவிட கட்சிகளின் ஆட்சி

1967 பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி படுதோல்வி அடைந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி அமைத்தது.

ஏழைகளுக்கு மலிவு விலையில் அனைவருக்கும் வீடுகள், உணவுப் பாதுகாப்பு (அரிசித் திட்டம்) மற்றும் சேரி ஒழிப்பு வாரியத்தை நிறுவுதல் ஆகியவை கணிசமாக மேம்படுத்தப்பட்டு நகர்ப்புற ஏழை மக்களிடையே ஆதரவைப் பெற்றுள்ளன. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், 1969 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் மெட்ராஸ் என்ற பெயரை தமிழ்நாடு என்று மாற்றியது.

கட்சியின் மற்ற முக்கிய சாதனைகள்:

75 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள பேருந்து வழித்தடங்களை தேசியமயமாக்குதல். பல்கலைக்கழகத்திற்கு முந்தைய மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கு முந்தைய படிப்புகளில் அனைத்து சாதி ஏழை மாணவர்களுக்கும் கல்வி கட்டணம் தள்ளுபடி.

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. தமிழக மக்களுக்கு மானிய விலையில் அரிசி வழங்க வேண்டும்.

சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் திராவிட ஆட்சி கடந்த 62 ஆண்டுகளாக திராவிடக் கட்சிகள் தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்து வருகின்றன.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1957 இல் தேர்தல் அரசியலில் நுழைய முடிவு செய்து, இந்தியப் பகுதிகளை சீனா ஆக்கிரமித்ததன் விளைவாகவும், புதிதாகத் திருத்தப்பட்ட தேர்தல் சட்டங்களை முறியடிப்பதற்கும் அதன் "திராவிட நாடு" கோரிக்கையை கைவிட்டது. 1967 தேர்தலில் பெரும்பான்மை பெற்றது. அண்ணாதுரை சிறிது காலம் (1967-69) ஆட்சி செய்தார், ஆனால் அவர் மெட்ராஸ் மாநிலத்தை தமிழ்நாடு என்று மறுபெயரிட்டார், சிவில் திருமணச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினார், மத்திய அரசின் மூன்று மொழிக் கொள்கைகளை நிராகரித்தார் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் இரு மொழி (ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ்) கொள்கையை அமல்படுத்தினார்.

முதல் முறையாக, மானிய அரிசி (ஒரு அளவு ஒரு ரூபாய்) திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். அவரது வாரிசான மு.கருணாநிதி அவரது பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்தார். 1972 இல்,

எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் தனது சொந்த திராவிடக் கட்சியை (அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் - அதிமுக) நிறுவினார். அவர் 1977 இல் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார் மற்றும் 1987 இல் அவர் இறக்கும் வரை அதைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். அதன்பின், மு.கருணாநிதியின் கீழ் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செல்வி ஜே. ஜெயலலிதாவும் மாற்றுத் தேர்தல்களில் அமைச்சுக்களை வழிநடத்தினர். இவை தவிர, மருமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற சில திராவிடக் கட்சிகளும் உள்ளன. ஆறு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக திராவிட ஆட்சி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியது. தமிழ் மொழி, தமிழ் மக்கள் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் நலன்களை உறுதியுடன் பாதுகாத்தனர். சாமானியர்களின் துன்பத்தைப் போக்க பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

UNIT - IX - DEVELOPMENT ADMINISTRATION IN TAMIL NADU

மானியம் மற்றும் பின்னர் இலவச அரிசித் திட்டம், சத்துணவுத் திட்டம், பட்டதாரி வரை இலவசக் கல்வி, விவசாயத்திற்கு இலவச மின்சாரம், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் மற்றும் கையால் துடைத்தல், கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான தொட்டில் குழந்தைத் திட்டம் மற்றும் பல்வேறு அமைப்புசாரா நல வாரியங்கள் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தனர். தொழிலாளர்கள், மற்றும் திருநங்கைகளுக்கும் கூட, அழிவுகரமான சாதி மோதல்களுக்கு ஒரு தீர்வாக,

'சமத்துவபுரம்', 'உழவரசந்தை' ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டன. குடிசைகளுக்கு இலவச மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது, குடிசைவாசிகளின் வீட்டு தேவைகளை குடிசை அகற்றும் வாரியம் பூர்த்தி செய்தது.

தொழில்துறை நடவடிக்கைகளின் அபரிமிதமான அதிகரிப்பு இளைஞர்களுக்கான வாய்ப்புகளை அதிகரித்தது; இந்த முன்னேற்றங்களின் விளைவாக, எச்டிஐ (மனிதவளர்ச்சிக் குறியீடு) இல் தமிழ்நாடு உயர் தரவரிசையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்று ஆட்டோமொபைல் தொழில்கள், எலக்ட்ரானிக்ஸ் மற்றும் மருந்துத் தொழில்களை ஊக்குவிப்பதில் தமிழ்நாடு முதன்மையான இடத்தில் உள்ளது. அதன் புதிய பொருளாதார மண்டலங்கள் பெரிய முதலீடுகளை ஈர்க்கின்றன. உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியில் தமிழகத்தின் சாதனைகள் அனைவராலும் பாராட்டப்படுகின்றன. சாலைகள், துறைமுகங்கள், மின்மயமாக்கல் மற்றும் திறமையான தொழிலாளர்கள் கிடைப்பது தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது.

பல்வேறு பிரிவுகளின் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையில் பன்மடங்கு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களின் எண்ணிக்கையில் பன்மடங்கு அதிகரிப்பு உள்ளது. தமிழகத்தில் பெண்களுக்கான பிரத்யேகப் பல்கலைக்கழகங்கள், பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், சட்டம், மருத்துவம், சித்த மருத்துவம், விளையாட்டு போன்றவற்றுக்குத் தனிப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் தமிழ் மொழி மேம்பாடு, உலகத் தமிழ் ஆய்வு நூல், உலகத் தமிழ் மாநாடு மற்றும் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு, மற்றும் எழுத்துச் சீர்திருத்தங்கள், தலைமையில். தமிழ் மொழியின் அனைத்துத் துறை முன்னேற்றத்திற்கும்.

அரிஞ்சனார் அண்ணா காலத்தில் இருந்தே திராவிட கட்சிகள் மதச்சார்பின்மை மற்றும் மாநில சுயாட்சிக்காக போராடி வருகின்றன. திராவிடக் கட்சிகளும் தேசிய அரசியலில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன. திராவிட அரசியல் ஓட்டம் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து வலுவாக உள்ளது.